

... in de pen met Rogi@anne ...

... column met 'n verrassende kijk op ons dorp ...

Het plovikoor van Beauvoorde - 1 van 3

Ik zing nu zeven jaar bij het plovikoor, en ik vind het ongelooflijk dat er niet méér enthousiaste zingers en zingeressen zijn om onze rangen sterker te maken.

Alles hangt natuurlijk af van tijd//geen tijd, en van kindjes en de man die thuiskomt om te eten (of de vrouw als er een huisman is) Ik begrijp het hoor, jonge gezinnen hebben het heel druk maar steken er zich soms ook een beetje achter weg. Want zeg nu zelf, 90 minuutjes repeteren soms maar om de twee weken. Ook niet tijdens de vakanties.

En dat is zeer jammer. Voor ons, het plovikoor is iedere repetitie een leutige bedoening met Luc en Ivo en Guido en Gery die op de achterste rij de sopranen en de alten een beetje het vuur aan de schenen leggen. Zij zitten ook iets hoger, hebben een dikker kussen onder hun kont, en zo kunnen zij ons allemaal heel relax in het oog houden en stilletjes commentaar geven, net luid genoeg om bij ons een schaterbui te doen losbarsten.

Er is ook nog Emanuel, maar die legt nu weer de hazen het vuur aan de schenen, of aan de voor of achterpoten dan, en Emanuel zien wij gans het jachtseizoen niet. Daarna komt hij terug met diepe wallen onder zijn ogen, die hazen hebben hem dan waarschijnlijk ook een tikkeltje opgejaagd, en hij heeft er ook nog paté van gemaakt, en dat samen met een rood wijntje (altijd het restje uit de fles) is echt nefast voor zijn goodloke. Maar allez, tegen dat er de streekspecialiteiten zijn, bromt ook Emanuel achter ons, ergens als bas neergepoot tussen de tenor en de contrabas.

Daags voor de jacht hielden wij ons hart vast. Het was immers op nationaal niveau verboden om één dag vroeger te gaan jagen dan gepland.

Kwestie van de meute (?) in toom te houden.

Op het tv-nieuws zegden ze letterlijk dat de Rijkswacht op de jagers zou gaan jagen. Misschien gewoon een kwestie van rijmen, maar zo mooi klonk dat toch niet.

In elk geval, de hazen zullen voor hun laatste nachtje ook niet van een rustige nachstee hebben kunnen genieten. Telkens denken dat ze gevonden zijn, en wachten op de knal die niet komt...arm wild toch, nog zo bij 't veertiende gezet worden op hun laatste rustig nachtje met vrouw en kindjes. Of er daardoor meer hazen en fazanten overblijven voor volgend jaar is zeer de vraag. Maar het moet zijn dat de pure jachtinstincten al van de dag before moet in toom gehouden worden in dit kleine hoekje van ons klein Belgiëke. En daar hoort onze Emanuel bij.. Zolang hij kogels heeft voor in dat jachtgeweer-tje, komt hij niet zingen. Zo simpel is dat. Maar laat ons dan toch eens proeven van die hazen- en fazantenpaté he Emanuel! Hoe kunnen wij weten hoe dat smaakt als wij niet mogen proeven? En breng er een paar goeie flessen rode wijn mee tenzij het ganzenleverpastij is, maar daar jagen ze niet op, en daar hoort er een zoetige wijn bij maar 'k weet nu de naam van die wijn niet precies. Jaja, 't is iets met altz dat begint, al een beetje.

En mag ik ook al een beetje spreken over de zondag van de streekspecialiteiten in de Drie Koningen?

Daar is er de primeur dat je voor het eerst het nieuwe Beauvoordelied kan horen. Dat zal ongeveer rond 11.30 zijn`

Hopelijk niet met haken en ogen, want wij moeten er nu wel nog mee beginnen repeteren. Maar, al zeg ik het zelf, wij zijn uniek!

Hoe kwakkeliger de repetities, hoe beter de uitvoering.

Zo een Plovi- koor onder leiding van onze Marleen Coopman bestaat nergens anders.

En hoe meer wij zingen hoe beter wij worden, is telkens het commentaar van de toehoorders. Zoals met de wijn dus. Niet met de champagne, die moet je jong drinken, wij drinken die dus jong. Er is wel iedere maand iemand jarig!

Dan is er ook het fantastische ventenkoor onder leiding van Karel Cogge .

En daar zongen onze mannen van het Plovikoor ook bij. Ja, diezelfde die ons altijd vanaf de achterste rij in onze rug priemen. Dus hip hip voor het ventenkoor en onze Ivo en Gery en Guido. Luc zat met tranen in zijn ogen te luisteren tussen de luisteraars, en vanbinnen te wenen dat hij daar niet vooraan op het podium stond. Soms zag je zijn adamsappel zo maar op en neer hoppen, puur van verdriet en zenuwen.

Volgende keer zingt hij mee met het ventenkoor van Karel Cogge, zei Luc op de volgende repetitie, en zijn vrouwtje hoorde het en zei dat het goed was. Bravo!!!

Dan heb je nog Emanuel met zijn classeur die altijd ongelukkig door elkaar gehaspeld is.

Ik denk dat hij een verkeerde classeur kocht ? Ik denk dat hij zijn classeur in de uitverkoop van <Harry Potter> kocht. En iedereen weet dat Harry Potter niet normaal is; of was, dus. Ik heb echt medelijden met Emanuel die in iedere repetitie net niet die partituur

... in de pen met Rogi@anne ...

... column met 'n verrassende kijk op ons dorp ...

Het plovikoor van Beauvoorde - 2 van 3

vind die wij op dat moment zingen, ik mag dat medelijden natuurlijk niet te veel tonen of ik krijg bij iedere repetitie die onhandige Harry Potter in mijn handen om die recht te trekken. Probeer eens een Esselte map man, of een Exacompta!

Bij deze zij het gezingsd weze

En dan is er natuurlijk Marleen, onze Dirigente met haar orgel, waarvan de adapter eindelijk in orde is. (Van dat orgel wel te verstaan!) Marleen kwam een vijf jaar terug op het juiste moment het Koetshuis binnengewandeld waar wij haar erg overtuigend bewerkten om toch in ons koor te komen zingen. Nu zwaait met haar stokske en speelt op het orgel en draait met haar ogen en knipoogt naar links of rechts en zingt mee met de alten allemaal op hetzelfde moment. Dikke proficiat Marleen, je moet het maar kunnen!

Er is ook Gery, de man van Magda Matthijs die het secretariaatswerk doet, en waar zij ook zijn mappen in orde houdt, en ook die van Emanuel en die van mijzelf ook eens, dat was ineens een hopeloze warboel, maar ik zit dan ook het dichtst bij Emanuel. Guido, altijd blij als hij erbij is Annie klein en fijn, hoe doet zij dat toch? Bakt zelf haar brood en toch geen 45 kg Christiane van alle vergaderingen thuis, zingt duchtig mee maar spaart ook soms haar stem voor Gerard denk ik.

Christine altijd vers van de kapper, in tomeloze kleurtjes. Marie Jeanne met haar gsm als zij van dienst is Frieda met haar ruggesteuntje maar zij doet het toch he. Gerda met de drankjes voor ons onderonsje achteraf Karien, met vier studenten op kot, ook bij haar thuis, en eens moest zij nog 10 kg aardbeienkonfituur maken na de repetitie want de frèzen hingen tot op

de grond...

Agneske, nog even graag erbij, eeuwige Beauvoordse jeugd, en ze zingt als een lijs-ter

Irène samen met Lutgarde als vurige alten op de voorste rij. Brigitte van Alveringem kan het niet laten om er bij ons ook bij te zijn.

Ik hoop nu maar dat ik niemand vergeten ben. Als dat zo is, geef mij een seintje en ik zet die in mijn volgende collumn extra in de bloemetjes.

Zo, heel in 't begin van mijn columns wist ik dat ik over het Plovikoor moest schrijven, en zie, nu is het gelukt. Ik ben er zelf blij om.

En tenslotte ikke, die op mijn woonboot ga wonen in Brugge. Met een prachtige galerie er op.

En als de benzine niet te duur is, soms eens ga spelevaren in Frankrijk; Tot Parijs, of ietsje verder, wie weet. Aan 12 km per uur krijg je geen hartkloppingen en kan je geen bekeuringen krijgen voor overdreven snelheid.

Ik heb overal mijn huis, tuintje (bloembakken) mee en een barbecue en tuinstoelen, en een prachtig ingerichte keuken en een fiets en een sauna en een ruim dat ik kan openleggen met een kraan, en waar ik in openlucht kan beeldhouwen en schilderen.

En misschien, als de goeemeente het goed vind, kan ik voor de Beauvoordse Gazette verder schrijven over mijn belevenissen op mijn JANA. Is eens iets anders, Leven en Kunst van op het water, tussen de aalscholvers en de eenden en de meeuwen.

Ik blijf wel nog om de twee weken in mijn schuur komen werken, kleien en schilderen samen met de BEAUVOORDSE PICTORES.

Wij zijn nu een heel hechte groep met telkens voor de ronkende kachel heel diepgaande filosofische gesprekken. (ahum, neem dit laats-te maar met een korreltje zout) Al met al, het is er een leuke bedoening die ik ook voor geen geld zou willen missen. Wij plannen een tentoonstelling met de kerstperiode in d'oude Kaasmakerij bij Koenraad Detailleur. Dan open ik ook voor de laatste keer mijn Galerie, vanaf Pasen stel ik tentoon op mijn woonboot/galerie JANA, gelegen aan de Kolenkaai te Brugge. Tweede boot vanaf de Krakelebrug. Mijn gsm 0498 92 30 75. Iedereen is er altijd welkom.

De "Schoor vol Kunst" blijft echter mijn stek in Beauvoorde, samen met de Pictores.

Wij plannen nu reeds onze tentoonstellingen voor volgend jaar en verder.

... in de pen met Rogi@nne ...

... column met 'n verrassende kijk op ons dorp ...

Het plovikoor van Beauvoorde - 3 van 3

En hier is er nog mijn

Beauvoordse Lied

I

Tussen meer dan honderd linden
gevat in hun tere groen
kan je 't hart van Beauvoorde vinden
de kleur van de tijd en van toen

refrein

daar klopt ons hart
op 't ritme van de tijd
daar klopt ons hart
voor zoveel schoonheid

II

de stilte op velden en weiden
't gekoer van de tortelfuif
De zon die haar vleugels laat spreiden
Voor hen is ook dit hun 't huis

refrein

III

de hazen buitelen kriskras door 't veld
fazanten beschermen hun nest
daar stijgen zij op met uitzinnig geweld
wanneer de jacht is gemeld

refrein

En aan iedereen nog heel prettige eindejaarsfeesten!!!

www.rogiannegaytant.be - gsm - 0498 92 30 75

IV
want Beauvoorde geeft ons de kleur van weleer
de geur en de hemelse pracht
het helpt ons te leven in 't nu van de tijd
en geeft ons die innige kracht

refrein

V

de zomerse poëzie en zielvolle kunst
verwoorden 't leven van nu
ooit werd het Wufaharinga genoemd
maar nu is ons Beauvoorde een must

VI

daar klopt ons hart
op 't ritme van de tijd
daar klopt ons hart
en zoekt de eenzaamheid